

Και αν δεν δεχθούν οι δανειστές;

Του Αγγελου Στάγκου

Οι θεατές βλέπουν το πολιτικό σκηνικό που σπίνεται αυτή την περίοδο, αλλά υπάρχει και ένα παρασκήνιο που δεν είναι και τόσο ορατό. Όπως δεν είναι αυστηρά καθορισμένοι και οι ρόλοι του θιάσου που ανεβάζει το έργο, καθώς ούτε το σενάριο είναι δεδομένο. Με λίγα λόγια, όλοι βλέπουμε ότι η σημερινή κυβέρνηση επιζητεί και αυτή, όπως και οι προηγούμενες επί κρίσης, πολιτική διαπραγμάτευση με τους δανειστές, εν όψει εκλογών τον Μάιο του 2014. Και όλοι επίσης διαπιστώνουμε ότι για να το πετύχει σκηνοθετεί ή πραγματικά επιδιώκει ρήξη με την τρόικα.

Εκείνο που δεν ξέρουμε είναι τι πραγματικά ωθεί τον Α. Σαμαρά στη ρήξη. Δεν ξέρουμε, δηλαδή, το σκεπτικό και ίσως κάποια πραγματικά δεδομένα και

γεγονότα που αποτελούν το παρασκήνιο της διαμορφούμενης παράστασης.

Δεν βγαίνει το πρόγραμμα που έχουμε υπογράψει ή μήπως η κυβέρνηση αδυνατεί να προχωρήσει στην εκπλήρωση προαπαιτούμενων και μεταρρυθμίσεων για τις οποίες έχει δεσμευτεί; Διακρίνει ο πρωθυπουργός και μαζί το επιτελείο του, συμπεριλαμβανομένου και του Ευ. Βενιζέλου, μία καθολική αντίδραση από τους βουλευτές της συμπολίτευσης, ή έγιναν όμηροι της δικής τους ρητορικής περί «νέων μέτρων»;

Τα πιο πάνω ερωτήματα δεν είναι βέβαια τα μόνα. Υπάρχουν και άλλα όπως: Μήπως η Αθήνα έχει αποφασίσει να συμπαραταχθεί με το ΔΝΤ στην αντιπαράθεση του τελευταίου με τους Ευρωπαίους δανειστές και ειδι-

κά με τη Γερμανία για το θέμα του «κουρέματος» του ελληνικού χρέους; Μήπως ο Α. Σαμαράς προτιμά τις εκλογές με κίνδυνο να τις χάσει, παρά να βάλει την υπογραφή του σε ένα νέο πρόγραμμα στήριξης και σε αντίστοιχο μνημόνιο;

Τέλος, αισθάνεται ασφαλής, ή βλέπει κινήσεις

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

εξωκοινοβουλευτικών κέντρων και ομάδων μέσα στο κόμμα του που θέλουν να τον ρίξουν και επιθυμεί να ξεκαθαρίσει την κατάσταση παίρνοντας μεγάλα ρίσκα;

Αγνωστο αν υπάρχει και σχέδιο Β, ανάλογα με την κατάληξη της έντασης που καλλιεργείται με την τρόικα. Τις απαντήσεις θα τις δώσουν οι εξελίξεις. Ωστόσο, μπορούν να επι-

σημανθούν τώρα κάποια πράγματα που αφορούν τη στάση της άλλης πλευράς, για να μη βρεθεί η χώρα προ δυσάρεστων εκπλήξεων, αν η αντιπαράθεση φτάσει στα άκρα. Πολύ συχνά η ελληνική πολιτική τάξη, σε αγαστή σύμπτωση με τα μίντια που δημιουργούν το κατάλληλο κλίμα

στην κοινή γνώμη, λειτουργεί με εσωστρέφεια, ερήμην και αγνοώντας, τόσο τη βούληση, όσο τις αρχές, τις θέσεις και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η άλλη πλευρά. Εν προκειμένω οι δανειστές, από τους οποίους εξαρτάται σε απόλυτο σχεδόν βαθμό η δική μας χώρα. Δεν είναι ευχάριστος ο ρόλος του δικηγόρου του διαβόλου, έστω με επι-

σημάνσεις και ερμηνείες της στάσης που τηρούν οι «απέναντι». Ωστόσο, δεν πρέπει να υπάρχει καμία αμφιβολία ότι βασική αρχή γι' αυτούς είναι η τήρηση των υπογραφών και των συμφωνιών για να υπάρχει στοιχειώδης διεθνής τάξη.

Γι' αυτούς είναι αδιανόητο ότι ένα κράτος μπορεί να συμφωνεί και να υπογράφει τη μία στιγμή για να βγει από αδιέξοδο και μία άλλη στιγμή να ζητήσει πολιτική αναδιαπραγμάτευση της συμφωνίας, επειδή αρνείται να την τηρήσει.

Από εκεί και πέρα, είναι σαφές ότι οι ξένοι αφενός, καλώς ή κακώς, επιμένουν ότι μόνο με την αυστηρή εφαρμογή του προγράμματος έχει ελπίδες -μετά κόπων και βασάνων αναμφίβολα- να βγει η Ελλάδα από την κρίση και αφε-

τέρου διαπιστώνουν με τρόπο μία μόνιμη τάση της Αθήνας να υποσχετεί όπως τον παλιό κακό καιρό. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η μοιρασιά του πλεονάσματος.

Αναγκαίο να τονισθεί ακόμη ότι οι κυβερνήσεις των εταίρων είναι υποχρεωμένες να λαμβάνουν υπ' όψιν δικές τους εσωτερικές ισορροπίες και να λογοδοτούν στα Κοινοβούλιά τους, σε εποχή άνθισης του ευρωσκεπτικισμού. Με αυτή την έννοια λοιπόν είναι αμφίβολο αν θα δεχθούν να υποκαταστήσουν την οικονομική πραγματικότητα με την πολιτική, έστω και αν έτσι υπονομεύουν την κυβέρνηση. Φυσικά, μία τέτοια συμπεριφορά απέναντι στον Α. Σαμαρά, δεν θα αλλάξει απέναντι στον Α. Τσίπρα, αν πάρει την εξουσία...

Η ΑΥΓΗ

Καταδικασμένη "διαπραγμάτευση"

Σκηνικό πολιτικής διαπραγμάτευσης σπίνει ο Σαμαράς, συνεπικουρούμενος από το χρεωκοπημένο, αμαρτωλό τρίγωνο της διαπλοκής - τους μεγαλοεκδότες, τους τραπεζίτες και τους μεγαλοεργολάβους. Όλοι τους διαπιστώνουν τώρα ότι το Μνημόνιο, που με πάθος και βία προπαγάνδισαν, καταπίνει την οικονομία, χωρίς να υπάρχει γι' αυτούς Κιβωτός του Νώε.

Ο Σαμαράς βρίσκεται αντιμέτωπος με δυναμική αποκλίσεων, που λίγο απέχει από την ανεξέλεγκτη εκδήλωση ροπών πολιτικής αποσταθεροποίησης. Το επεισόδιο Βενιζέλου - Αβραμόπουλου για το σκάνδαλο του Σκαρμαγκά, η επιστροφή νεκροζώντανων κεντροαριστερών σχημάτων, με κρυφό πρόταγμα ακόμη και την ανάδειξη νέας κυβέρνησης από την παρούσα Βουλή, η πίεση που δέχονται οι κυβερνητικοί βουλευτές από την πανταχού παρούσα κοινωνική δυσάρεσκεια, όλα αυτά αποδιοργανώνουν την κυβερνητική συνοχή.

Ο Σαμαράς έχει δεσμευθεί να εφαρμόσει τα αποφασισμένα σκληρά μέ-

τρα. Πιέζεται, όμως, να δεχθεί και νέα μέτρα ώστε να κλείσει το χρηματοδοτικό κενό το 2014-2015. Η διευθέτηση αυτής της αξίωσης είναι δυσχερής. Ο Σαμαράς θα μπορούσε να δεχθεί νέα σκληρά μέτρα υπό την προϋπόθεση ότι οι τρούκανοί θα του έδιναν κάποιο «μπόνους» στο θέμα του χρέους. Η ρύθμιση αυτή, όμως, αναβάλλεται για μετά τις ευρωεκλογές. Καθώς αναβιώνει ο ευρωσκεπτικισμός, κατά βάση δεξιό φαινόμενο, καμιά κυβέρνηση, ιδιαίτερα μάλιστα στο Βερολίνο, δεν θέλει να δώσει αφορμές εκτίναξης του ευρωσκεπτικισμού.

Την ίδια ώρα, το ΔΝΤ φαίνεται να αναζητά τρόπους αποκώρησης από την τρόικα, η ΕΚΤ «ανακαλύπτει» ότι η χρηματοδότηση του δημόσιου χρέους ξεφεύγει από τα καταστατικά όριά της και η Κομισιόν βρίσκεται σε μετάβαση εν όψει των ευρωεκλογών του Ιουνίου.

Ο Σαμαράς, και να ήθελε να κάνει κάποιου είδους διαπραγμάτευση, βρίσκεται κολημένος μέσα στην κινούμενη άμμο των θεσμικών συνολημάτων του. Με δεδομένη, μάλιστα,

τη μνημονιακή κρίση, που εξωραϊζεται επειδή επί του παρόντος η τρόικα του βάζει πολιτικές πλάτες, ο πρωθυπουργός δεν έχει περιθώρια λεονταρισμών. Κινδυνεύει η οικονομική να μετατραπεί τους επόμενους μήνες σε πολιτική χρεωκοπία και να πέσει θύμα ενδεχόμενου «ατυχήματος».

Το ύστατο επιχείρημα πολιτικής διαπραγμάτευσης που προβάλλει ο Σαμαράς είναι ότι, αν οι πιστωτές επιμένουν για νέα μέτρα, τότε «να πάρουν και τον Τσίπρα μαζί τους». Πρόκειται για ομολογία της κρίσης πολιτικής εκπροσώπησης. Η παρούσα κυβέρνηση, άθυρμα των πιστωτών, δεν διαθέτει ούτε τη λαϊκή εμπιστοσύνη ούτε, πλέον, την ανοχή των πατρώνων της. Δεν μπορεί να κάνει οιαδήποτε αξιόπιστη πολιτική διαπραγμάτευση. Δεν διαθέτει «κόκκινες γραμμές». Όσο παραμένει θα εξελίσσεται σε παράγοντα αποσταθεροποίησης ή και ανωμαλίας. Η διάστασή της με το λαϊκό αίσθημα θα ενισχύει την αντιδημοκρατική ροπή της. Έτσι εξηγείται και η προσκόλλησή της στη στρατηγική της έντασης.

ΤΟ ΒΗΜΑ

Αχ, πατρίδα μου γλυκιά

Τρύφωνας Γεράσιμος

Γιατί πρόκληση; Ο πρωθυπουργός της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας (ΠΓΔΜ), δηλαδή, σε απλά ελληνικά μιας χώρας - καλώς ή κακώς - με το όνομα Μακεδονία, η οποία υπήρξε τμήμα της παλαιάς Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας, αναφερόμενος με προφανή ειρωνεία στη χώρα μας μίλησε για την... πρώην Οθωμανική Επαρχία της Ελλάδας* δηλαδή, της χώρας που σήμερα λέγεται Ελλάδα, αλλά κάποτε υπήρξε (κακή τη μοίρα) τμήμα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, όπως καταλαβαίνω με τα φτωχά, είναι η αλήθεια, ελληνικά μου.

Μήπως αντί να μιλάμε για πρόκληση, λοιπόν, θα έπρεπε να καταλάβουμε κάποτε ότι μια χώρα δεν μπορεί να ονομάζεται αιωνίως «Πρώην κάτι» και ότι αν δεν βρούμε μια άκρη μαζί με τους γείτονές μας, στο τέλος θα τη βρουν μόνοι τους (με τον υπόλοιπο κόσμο) και ερήμην μας;

Πέρασαν είκοσι και πλέον χρόνια από την εποχή που η Ελλάδα είχε την ευκαιρία να επιβάλει τον γεωγραφικό ή κάποιου είδους επιρρηματικό προσδιορισμό (Βόρεια, Ορεινή, Άνω) που θα ξεχώριζε αυτή τη Μακεδονία από τη δική μας. Αλλά τότε οι πολιτικοί ταγοί ούτε ν' ακούσουν. Κατέφυγαν στα πατριδοκαπηλικά συλλαλητήρια, ξανατραγουδήθηκε ανά τας οδούς και τας ρίμας το ωφέλιμο εμβατήριο Μακεδονία Ξακουστή και μήψκαν στην ημερήσια διάταξη ο εθνικισμός, οι ένδοξοι πρόγονοι και τα δίκαια της φυλής.

(Άσχετο: Αλήθεια, σκεφτήκαμε τι ρόλο έπαιξαν όλα αυτά στη συνείδηση ενός λαού που σαν έτοιμος από καιρό - κι ως εγγυόταν άλλα γι' αυτόν η Ιστορία του - ταυτίστηκε μερικά χρόνια αργότερα με το μισαλλόδοξο κήρυγμα της Χρυσής Αυγής; Και δεν αναφέρομαι μόνον σε όσους την ψήφισαν.)

Και σήμερα; Μα έχουν όλες οι χώρες, κι οι Σκοπιανοί, τους δικούς τους πατριδοκάπηλους, μπορεί και πιο καπάτσους, κατά συνέπεια και πιο επικίνδυνους, ώστε να σου κάνουν και πλάκα και μάλιστα χωρίς να χρειαστεί να πουν ψέματα! Αχ, πατρίδα μου γλυκιά.

MAJESTIC TRAVEL

Το μεγαλύτερο Ελληνικό ταξιδιωτικό γραφείο

405 Elizabeth Street, Surry Hills NSW 2010
• p. 9281 2288 • e. holidays@majestictravel.net.au

ΝΙΚΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ & ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ-ΠΑΝΤΑΖΗ